

AL.LEGACIONS PLANTEJADES PEL QUE FA A L'AVANTPROJECTE DE MODIFICACIÓ DE DIVERSES NORMES DE DRET CIVIL EN MATÈRIA D'ADOPCIÓ I TUTELA

Aquest avantprojecte suposa un pas endavant en la política d'atacs a la institució familiar que es va iniciar arran de l'aprovació del Codi de família i la Llei d'unions estables de parella, elaborats pel govern anterior, a més suposa una flagrant vulneració dels drets dels menors i incapaços reconeguts a diverses normes jurídiques nacionals i internacionals. Implica així mateix un trencament amb els trets que han caracteritzat al dret civil català, en particular a la seva protecció a la família i als fills, i amb els seus principis generals, en especial els d'equitat i bona raó, que han marcat la tradició jurídica catalana des dels seus inicis.

En la nostra opinió, **en qualsevol regulació** en matèria de filiació, adopció, potestat, tutela, curatella, guarda o acolliment, per sobre de tot, **ha de prevaler la protecció i l'interès dels menors o incapaços, Així ho reconeixen diverses normes internacionals ratificades per l'estat espanyol.**

En primer lloc cal esmentar la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant, de 20 de novembre de 1989, la qual diu en el seu preàmbul que la família, com a grup fonamental de la societat i mitjà natural per al creixement i benestar de tots els seus membres, i en particular dels nens, ha de rebre la protecció i assistència necessàries per tal de poder assumir plenament les seves responsabilitats dins la comunitat i reconeix que el nen, pel ple i harmoniós desenvolupament de la seva personalitat, ha de créixer en el si de la família, en un ambient de felicitat, amor i comprensió. Tot seguit, en el seu article 3.1 hi diu: "En totes les mesures atinents als nens que prenguin les institucions públiques o privades de benestar social, els tribunals, les autoritats administratives o els òrgans legislatius, una consideració primordial a que s'atindrà serà l'interès superior del nen" I l'article 21, en el seu primer paràgraf, hi diu " Els estats parts que reconeixen o permeten el sistema d'adopció tindran cura de que l'interès superior del nen sigui la consideració primordial..."

En segon lloc, dins de la Unió Europea, la Resolució A3-0172/92 de 8 de juliol de 1992, aprovada pel Parlament Europeu, sobre una Carta europea dels drets del nen destaca "el paper primordial de la família i la seva estabilitat en el desenvolupament harmoniós i equilibrat del nen." I afegeix a l'apartat 8.11 que "Tot nen té dret a gaudir d'uns pares o, en el seu defecte de persones o institucions que els substitueixin." A l'apartat 8.16 hi diu que tota legislació en matèria d'adopció "tindrà en compte, en primer terme, l'interès del nen."

Així mateix, la Resolució 41/86 XL, de 3 de desembre de 1986, sobre els principis socials i jurídics relatius a la protecció i el benestar dels nens, aprovada per l'Assemblea General de les Nacions Unides amb particular referència a l'adopció hi diu al seu apartat A que "Tots els Estats han de donar alta prioritat al benestar de la família i del nen. El benestar del nen depèn del benestar de la família (...) Quan els propis pares del nen no puguin ocupar-se d'ell o les seves cures siguin inapropiades, ha de considerar-se la possibilitat de que la cura resti a càrrec d'altres familiars dels pares del nen, altre família substitutiva –adoptiva o de guarda-, o en cas necessari, una institució apropiada." L'apartat segon en el seu número 13 hi diu: "L'objectiu fonamental de l'adopció consisteix en que el nen que no pugui ser cuidat pels seus propis pares tingui una família permanent."

De tot aquest règim es desprèn una constant que reflecteix la legislació actual: **el principi inspirador de l'institució de l'adopció** (i de les altres institucions de protecció als menors o incapaços) **ha de ser l'interès del nen**. Així mateix, el marc jurídic internacional parteix també de la premissa que **el benestar del nen queda millor garantit essent adoptat per una família i les referències que es fan a la família, clarament ho fan, concebent aquesta com la formada per un pare i una mare, es a dir, per un home i una dona**.

Dins el nostre ordenament jurídic, a més de les normes de la Constitució, del Codi civil i el Codi de família, que també parlen de la protecció dels drets i interessos dels menors i incapaços, cal esmentar la Llei Orgànica 1/1996 de protecció jurídica del menor, la qual en el seu art. 11 apartat 2 estableix com a principis rectors de l'actuació dels poders públics entre d'altres, el de la **supremacia de l'interès del menor. La seva integració familiar i social i la prevenció de les situacions que puguin perjudicar el seu desenvolupament personal**.

En conseqüència, les normes que regulin el marc jurídic de les institucions de protecció dels menors o incapaços, i particularment en matèria d'adopció, han de partir dels principis fonamentals exposats anteriorment i, segons els quals, han de procurar i garantir l'interès del menor, la seva integració a una família permanent i el seu benestar.

Amb l'adopció es procura protegir el nen i establir un marc idoni pel seu desenvolupament físic i anímic. Per aquesta raó **no n'hi ha un dret a adoptar, sinó que és el nen el que té el dret d'ésser adoptat per una família, persona o institució idònia. I, en conseqüència, no existeix en aquest àmbit cap mena de discriminació per els homosexuals ni per cap altre col·lectiu o persones que no es considerin idònies per adoptar un nen i que no puguin oferir-li un marc familiar adequat per al seu desenvolupament integral com a persona, i que garanteixi la seva dignitat**.

El fet que els menors o incapaços puguin estar sotmesos a alguna de les mesures de protecció esmentades a l'avantprojecte **sota la**

dependència de parelles de fet, amb independència de la seva orientació sexual, o a un possible matrimoni homosexual, en cas de que s'aprovi la modificació del Codi civil que vol fer el govern de Madrid, no garanteix el seus drets, ja que moltes d'aquestes unions es caracteritzen per la seva inestabilitat i manca de responsabilitat a l'hora d'assumir compromisos o de fer front a qualsevol dificultat. A més augmenta el risc de que puguin patir agressions sexuals, o el de ser introduïts a les xarxes de prostitució, pornografia o pederastia, com malauradament s'ha vist molt sovint. La manca de permanència, i de referents estables, produeix una situació de desestructuració al grup convivencial, cosa que fa que els menors o incapaços tinguin greus mancances afectives, manca de criteris i valors per no tenir uns referents adults que els puguin servir de model de conducta, la qual cosa afavoreix l'aparició de malalties mentals, i que puguin acabar adoptant conductes marginals, o fins i tot delictives. Així es desprèn de les estadístiques sobre salut mental, delinqüència juvenil o en matèria de drogoaddicció.

Per altra banda, **caldrà limitar els supòsits en que una sola persona tingui les funcions de protecció de menors o incapaços, per tal d'evitar les dificultats que presenta per al seu desenvolupament, i evitar que es pugui cometre un frau de llei en ocultar l'existència d'una parella de fet unida al que sol·licita l'exercici de les funcions esmentades.**

Un altre problema que planteja **la proposta** es que **pot dificultar encara més les adopcions internacionals, ja que el fet de que hi hagi la possibilitat de que un infant d'un país estranger pugui ser adoptat a Catalunya per parelles de fet o per homosexuals pot ser contrari a legislació o als costums de l'estat esmentat, la qual cosa farà que les seves autoritats puguin oposar-se a que els seus infants siguin adoptats per part de ciutadans catalans.**

Els estudis dels **experts en matèria d'educació i de Psicologia parlen dels efectes beneficiosos que es produeixen quan un menor o incapaç es desenvolupa sota la protecció d'un model permanent, la família, on hi ha una mare i un pare, únicament possible en el supòsit de la unió matrimonial entre la dona i l'home.** Només en la complementarietat entre ambdós sexes, tenint en compte les seves diferències psicològiques, que s'hi dona dins del matrimoni, és possible que els menors o incapaços puguin tenir una visió global de les persones, i, d'aquesta manera, facilitar el seu procés de maduració i socialització. La defensa dels seus interessos fa necessària que puguin tenir uns pares de sexe diferent, i, d'aquesta manera inserir-se dins d'una família, **i no en qualsevol família, sinó en una família adient, és a dir, aquella on hi hagi afecte, educació i expectatives suficients de d'integració en el seu entorn, per aconseguir el desenvolupament lliure i integral de la seva personalitat. Particularment el sometiment a persones d'un mateix sexe és, des de el punt de vista pedagògic i pediàtric,**

clarament perjudicial per a l' harmònic desenvolupament de la personalitat i l' adaptació social del nen.

L' avantprojecte no té en compte la voluntat dels pares, que majoritàriament no volen que els seus fills pugin ser adoptats o tutelats per persones que no consideren com a les més adequades per aquesta missió. Ni tal sol es preveu la possibilitat de que puguin manifestar la seva oposició a aquesta mesura, en el supòsit de la seva mort o incapacitat, a diferència del que passa en altres supòsits, com el en cas de l' anomenat "testament vital".

La justificació que es fa de l' avantprojecte a la seva Exposició de motius resulta inadmissible, ja que no es pot dir que d' aquesta manera es lluita contra la discriminació pel que fa a determinats col·lectius. Com ja s' ha dit, ha de prevaldre l' interès dels menors o incapaços, en el moment d' escollir les persones més idònies per exercir les funcions encaminades a la seva protecció. Per aquesta raó les lleis de protecció exigeixen uns requisits molt estrictes, que en cap cas es poden considerar com a discriminatoris, ja que en cas contrari qualsevol individu podria ser l' encarregat de desenvolupar les funcions de protecció, encara que fos un pederasta o un psicòpata. És precisament aquesta proposta de reforma la que estableix una discriminació, ja que fa possible que uns determinats menors o incapaços estiguin privats del seu dret a viure i desenvolupar-se dins d' una família idònia, a diferència de la majoria d' infants, la qual cosa és un greuge comparatiu envers els altres. Sembla curiós que oposant-se a la separació de sexes a les escoles, es faci possible la seva pràctica a l' hora d' establir les persones encarregades de la protecció dels menors o incapaços.

La veritable finalitat de aquesta proposta no és la de lluitar contra la discriminació, ni la de tutelar els drets dels menors o incapaços.

Per una banda el que es vol és afavorir els interessos de col·lectius absolutament minoritaris, que actuen com a grup de pressió, que reben ajudes milionàries per part de l' administració i que volen imposar la seva ideologia al conjunt de la societat, tot intentant donar aparença de normalitat a la seva conducta, i tractant de presentar-la com si fos la pròpia d' una família. Per la seva naturalesa només pot ser una família el grup de persones que sorgeix de la unió matrimonial de dues persones de sexe diferent i els seus fills, o com diu el Diccionari de la Llengua Catalana, el conjunt de persones unides per estret parentiu, especialment el pare, la mare i els fills. Amb la finalitat d' imposar els seus criteris i alterar allò que és natural, fins i tot no dubten en voler utilitzar els infants per fer possible els seus objectius. Aquests grups no representen ni tan sol al conjunt de parelles de fet o d' homosexuals, que majoritàriament no tenen intenció de casar-se ni adoptar fills, com ho demostra el número mínim de sol·licituds d' inscripció als registres establerts amb aquesta finalitat.

Per altra banda, amb aquesta mesura, juntament amb d'altres com el matrimoni entre homosexuals, l'experimentació amb embrions, l'ampliació dels supòsits d'avortament o els atacs a la llibertat d'ensenyament, es vol assumir un control de la societat més propi d'un règim totalitari que d'un estat social i democràtic de dret, i al mateix temps, ocultar l'absència d'una autèntica política social, que protegeixi a les famílies, els ancians, els treballadors, les dones i els infants.

La voluntat majoritària de la nostra societat es contraria a que la protecció dels infants resti en mans inadequades, i que els col·loqui en una situació de risc. Cal que es poders públics respecten en qualsevol circumstància els seus drets i interessos, per sobre de qualsevol altra situació. Per això ens oposem a aquest avantprojecte i demanem:

a) la modificació de la legislació actual per tal que les parelles de fet no puguin adoptar ni assumir funcions de protecció de menors o incapaços,

b) que l'exercici de les funcions esmentades tampoc pugui ser assumida per els matrimonis homosexuals, en cas de que s'aprovi el projecte de modificació del Codi civil de l'estat.

c) que es faci una veritable política social, en defensa de la família, nucli bàsic de la societat i veritable "patrimoni de la humanitat", per tal d'afavorir una societat més justa i solidaria, al servei de les persones i no d'interessos absolutament minoritaris i sectaris.

Signat: Liberto Mariano Senderos Oliva

MOLT HONORABLE SR. PRESIDENT DE LA GENERALITAT DE CATALUNYA